DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

30 marca Nr. 9 Rok 1934.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał II-gi r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 21, 22, 23, 24 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1934, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 23, poz. 171—Rozp. Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dn. 1 marca 1934 r. o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek pocztowych.

poz. 173—Rozp. Ministra Skarbu z dn. 9 marca 1934 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 26 czerwca 1933 r. o zasadach udzielania pomocy instytucjom, zawierającym układy z dłużnikami w zakresie wierzytelności rolniczych.

Nr. 24, poz. 177—z dn. 5 marca 1934 r. w sprawie zmiany ustawy z dn. 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych.

Wyszły z druku Nr. Nr. 61 — 69 Monitora Polskiego z r. 1934, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 63 w dziale nieurzędowym: Komunikat Ministerstwa Przemysłu i Handlu: protokół Rządu Polskiego i Rządu Rzeszy Niemieckiej z dn. 7 marca 1934 r. wraz z załącznikiem p. t. „Porozumienie o przewozie zwierząt, części zwierząt i przetworów zwierzęcych".

95.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 5 marca 1934 r.

o umorzeniu pożyczek, udzielonych na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych przez powódź w 1927 r.

Art. 1. Umarza się pożyczki, udzielone na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych przez powódź w 1927 r. w województwach: lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem.

Sumy, spłacone przez dłużnika na poczet pożyczki, nie podlegają zwrotowi.

Wyłączone od umorzenia są pożyczki w przypadkach, gdy dłużnik użył pożyczkę na inny cel niezgodny z jej przeznaczeniem. Stwierdzenie celowego użycia pożyczki należy do starosty powiatowego i może być dokonane na podstawie zaświadczenia zarządu gminnego.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej poracza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów: (—) *J. Jędrzejewicz.*

Minister Skarbu: (—) *Wł. Zawadzki.*

(Dz. U. R. P. z dn. 24 marca 1934 r. Nr. 25, poz. 181).

96.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 marca 1934 r.

o zasiłku wyrównawczym dla prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych.

Na podstawie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) zarządza się co następuje:

§ 1. Przez płacę netto, o której mowa w § 63 ust. (4) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), rozumie się w odniesieniu do prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych, objętych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64) — uposażenie, jakie przysługiwało tym funkcjonarjuszom w dniu 1 stycznia 1934 r. wraz z dodatkiem regulacyjnym, ekonomicznym, mieszkaniowym, kresowym, wyrównawczym, funkcyjnym, służbowym i innym stałym dodatkiem miesięcznym, po potrąceniu podatku dochodowego, składki ubezpieczeniowej, uiszczanej przez funkcjonarjusza i opłaty na Fundusz Pracy.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Jędrzejewicz.*
Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Dz. U. R. P. z dn. 24 marca 1934 r. Nr. 25, poz. 165).

97.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 marca 1934 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Na podstawie art. 7¹ ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 554) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 października 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 561) skreśla się ustęp 3 § 1 wraz z załącznikiem Nr. 3, dotyczący zakazu przywozu do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej towarów, pochodzących lub przychodzących z Rzeszy Niemieckiej.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Przemysłu i Handlu, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 marca 1934 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Jędrzejewicz.*
Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Zarzycki.*

(Dz. U. R. P. z dn. 14.III. 1934 r. Nr. 21, poz. 162).

98

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 8 marca 1934 r.

w sprawie częściowej zmiany art. 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Na podstawie art. 7 pkt. e) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 2 pkt. 1 art. 15 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) w brzmieniu nadanem rozporządzeniem z dnia 10 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79), poz. 566), dodaje się uwagę treści następującej:

„U w a g a: Ustala się opłatę manipulacyjną w wysokości 5% od sumy cła dla towarów, objętych poz. 53 i poz. 60 p. 3 taryfy celnej przywozowej, oraz opłatę manipulacyjną w wysokości 2% od sumy cła dla towarów, objętych poz. 60 p. 4 taryfy celnej przywozowej — przywożonych drogą morską przez porty polskiego

obszaru celnego, o ile towary te nabyto na istniejących w tych portach targach-aukcjach zorganizowanych na zasadzie obowiązujących przepisów, dotyczących wystaw i targów gospodarczych".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 maja 1934 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Zarzycki.*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) *Nakoniecznikow-Klukowski.*
(Dz. U. R. P. z dn. 20.III. 1934 r. Nr. 23, poz. 172).

99.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 17 marca 1934 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 pkt. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 554) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie poniżej wymienionych towarów pobiera się cło ulgowe, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego (autonomicznego), zawartego w kolumnie I lub II taryfy celnej przywozowej w brzmieniu każdocześnie obowiązującem, określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w %% cła normalnego (autonomicznego)
23 z p. 1	Pestki morelowe . . .	40
202	Wosk bitumiczny o punkcie topliwości 75° C i wyżej do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu:	
z p. 1	bielony	20
z p. 2	inny	35
229 p. 2	Mace — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	50
297	Gaz świetlny, sprowadzany przewodami rurowemi — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	bez cła
410 z p. 2	Braunsztyn w proszku do celów przemysłowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	bez cła
490 z p. 1	Nieorganiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako katalizator do syntezy amonjaku — za pozwoleniem Ministra Skarbu	bez cła
490 z p. 2	Fosforan trójkrezylu . .	10
927 z p. 1	Łom żeliwny, sprowadzany przez huty żelazne	5
1133 z p. 2c	Lokomotywy wąskotorowe elektryczne kopalniane — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	35

§ 2. Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać z ulg celnych, lecz które zostaną oclone bez zastosowania ulg celnych, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnem a ulgowem, o ile:

a) zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu, przyczem ustalenie tożsamości winno się odbyć przez wydzielenie prób w sposób przewidziany w § 42 rozporządzenia z dnia 4 października 1933 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 552),
b) podanie o zastosowanie ulgi celnej będzie złożone w przeciągu dni 30 od chwili ostatecznego ustalenia wyniku rewizji danego towaru.

Jeżeli petent wystąpi o ulgę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim zostanie wydane pozwolenie na ulgową odprawę celną, to w takich wypadkach zwrot różnicy cła może nastąpić na skutek podania petenta, złożonego w przeciągu 30 dni od chwili przyznania ulgi celnej wraz z deklaracją celną (kwitem celnym) oraz z dowodami, stwierdzającemi zgodnie z niniejszem rozporządzeniem tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30 kwietnia 1934 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Zarzycki.*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) *Nakoniecznikow-Klukowski.*
(Dziennik Ustaw z dnia 24 marca 1934 r. Nr. 25, poz. 184).

100.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lutego 1934 r.

w sprawie przepisów wykonawczych do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 stycznia 1934 r. o zwrocie cła przy wywozie spirytusu etylowego.

Na zasadzie art. 5 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 stycznia 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylowego (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1.

Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczony jest spirytus etylowy, zaopatrzony w zaświadczenie Ministerstwa Skarbu, według załączonego wzoru (wzór Nr. 1).

Zwrot cła wynosi zł. 25.— od 100 kg. spirytusu etylowego stuprocentoego.

§ 2.

Na dowód przyznania zwrotu cła za wywieziony zagranicę spirytus etylowy stuprocentowy Urząd celny, który dokonał odprawy wywozowej, wystawi stronie kwit wywozowy według wzoru Nr. 2 dołączonego do § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1930 r. (Monitor Polski Nr. 216, poz. 299).

§ 3.

Do dokonywania odprawy wywozowej spirytusu etylowego oraz wystawiania kwitów wywozowych upoważnione są wszystkie urzędy celne I-ej klasy, położone na polskim obszarze celnym.

§ 4.

Odprawy wywozowej dokonywa urząd celny na podstawie normalnej deklaracji wywozowej.

Przy odprawie strona winna przedłożyć urzędowi celnemu należycie wystawione zaświadczenie Ministerstwa Skarbu, przewidziane w § 1 niniejszego rozporządzenia. Zaświadczenie to, **opiewające na spirytus etylowy stuprocentowy,** składa się z dwóch części — właściwego zaświadczenia (lewa strona) i odcinka (prawa strona). Właściwe zaświadczenie trwale dołącza się do deklaracji wywozowej, odcinki natomiast odłącza się i wysyła co 7 dni (każdy poniedziałek) przy spisie do Ministerstwa Skarbu (Departament Ceł), po uprzedniem dokładnem wypełnieniu wszystkich rubryk odcinka.

§ 5.

Przy rewizji celnej urząd celny winien zbadać, czy zgłoszony do odprawy wywozowej towar zgadza się z deklaracją celną, zaświadczeniem Ministerstwa Skarbu i dokumentami przewozowemi oraz winien ustalić wagę spirytusu etylowego stuprocentowego w odprawianej do wywozu przesyłce.

Dokumenty przewozowe winny opiewać na firmę wymienioną w zaświadczeniu Ministerstwa Skarbu.

Wagę spirytusu etylowego stuprocentowego w danej przesyłce określa się:

a) przez ustalenie wagi przesyłki spirytusu etylowego w kilogramach;
b) przez ustalenie rzeczywistej mocy wywożonego spirytusu etylowego za pomocą alkoholomierza i przez wyliczenie ilości spirytusu w litrach stuprocentowych przy pomocy tablic redukcyjnych;
c) przyjmując, że 1 litr spirytusu etylowego stuprocentowego waży 0,794 kg.

Tak ustaloną wagę spirytusu etylowego stuprocentowego należy wpisać do wyniku rewizji w deklaracji celnej wywozowej.

§ 6.

Po dokonaniu odprawy celnej i stwierdzeniu występu towaru zagranicę urząd celny wystawia w 2-ch egzemplarzach powołany w § 2 kwit wywozowy.

Jeden egzemplarz kwitu wywozowego urząd celny doręcza stronie, wymienionej w zaświadczeniu Ministerstwa Skarbu, drugi zaś (grzbiet) pozostaje w aktach urzędu celnego. Na kwitach tych urząd celny czyni stosowne poprawki czerwonym atramentem.

Jeżeli odprawa celna wywozowa dokonana została w wewnętrznym urzędzie celnym, kwit wywozowy może być wystawiony dopiero po nadejściu z granicznego urzędu celnego potwierdzenia występu towaru zagranicę.

Gdyby przy rewizji celnej ujawniono wagę mniejszą od wagi podanej w zaświadczeniu Ministerstwa Skarbu, urząd celny wystawia kwit wywozowy na kwotę, odpowiadającą zwrotowi

cła za taką wagę towaru, która została stwierdzona przy rewizji celnej towaru.

Natomiast przy stwierdzeniu podczas rewizji celnej wagi większej od podanej w zaświadczeniu Ministerstwa Skarbu, kwit wywozowy wystawia się tylko na kwotę odpowiadającą zwrotowi cła od wagi, wymienionej w zaświadczeniu Ministerstwa Skarbu.

W deklaracjach celnych wywozowych należy notować numery wydanych kwitów wywozowych, datę ich wystawienia i ogólną sumę, na jaką opiewają.

Można wystawić jeden kwit wywozowy na towary, wymienione w kilku zaświadczeniach Ministerstwa Skarbu, jeżeli towary te są nadane do przewozu przez jednego eksportera, przeznaczone dla jednego odbiorcy oraz zgłoszone do odprawy celnej wywozowej według jednej deklaracji celnej.

§ 7.

O każdym wystawionym kwicie wywozowym urząd celny winien bezzwłocznie zawiadomić urzędy celne, upoważnione do realizowania tych kwitów (§ 4 rozp. z dnia 9 stycznia 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 93). Zawiadomienie takie winno zawierać: numer kwitu wywozowego, datę jego wystawienia, wagę spirytusu etylowego stuprocentowego wywiezionego zagranicę oraz kwotę zwrotu cła, przypadającą z tego tytułu.

Realizacja kwitu wywozowego nastąpić może dopiero po otrzymaniu przez urząd celny dokonywujący wypłaty, zawiadomienia, wymienionego w poprzednim ustępie.

§ 8.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia obowiązują od **dnia 7 lutego 1934 r.**

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Monitor Polski z dn. 21.III. 1934 r. Nr. 66, poz. 102).

Wzór Nr. 1.

Zał. do § 1 rozp. Ministra Skarbu z dn. 26 lutego 1934 r.

MINISTERSTWO SKARBU. Warszawa, dnia . . . . . . 1934 r.

Zaświadczenie Nr.

Na zasadzie postanowień § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 stycznia 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylowego (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 93), Ministerstwo Skarbu zaświadcza niniejszem, że za . . . . . . litrów czyli . . . . . . kg. spirytusu etylowego stuprocentowego, przeznaczonego do wywozu zagranicę może być przyznany zwrot cła przewidziany w § 1 wymienionego rozporządzenia.

Zaświadczenie niniejsze otrzymuje firma . . . . celem przedstawienia go w urzędzie celnym w . . . . przy wywozie za zwrotem cła wymienionej ilości spirytusu etylowego.

Zaświadczenie niniejsze jest ważne do dnia 31 lipca 1934 r. czyli najpóźniej w tym czasie transport spirytusu etylowego winien być nadany do przewozu koleją lub statkiem.

M. P.

DYREKTOR DEPARTAMENTU CEŁ

. . . . dn. . . . . . 1934 r.

Do
Ministerstwa Skarbu
Departament Ceł

Urząd Celny w . . . .
stwierdza, że przy poz. rejestru wywozu Nr. . . . .
odprawił . . . . . litrów czyli . . . . . .
kg. wysłanego spirytusu etylowego stuprocentowego do . . . .
przez firmę . . . .
ze stacji nadawczej . . . .
w wagonie *)
statku
za **listem przewozowym** *) Nr. . . . .
konosamentem
i że stronie został wydany kwit wywozowy Nr. . . . .
opiewający na kwotę Zł . . . .

M. P. Podpis
Kierownik Urzędu Celnego

*) niepotrzebne skreślić.

101.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 marca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyłączenia z kontyngentu zasadniczego cukrowni nadwyżki zapasu z ubiegłych okresów.

Na zasadzie art. 8 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) w brzmieniu ustawy z dnia 5 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 770) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 818) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wyłącza się z kontyngentu zasadniczego cukrowni z tytułu nadwyżki zapasu tego kontyngentu z ubiegłych okresów ilości cukru podane w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Wskutek tego ulega zmniejszeniu kontyngent zasadniczy poszczególnych cukrowni o ilości podane w tym załączniku.

§ 2.

Zarządy cukrowni obowiązane są uwidocznić w księdze kontyngentów cukru zmniejszenie kontyngentu zasadniczego, przypadające na odnośne cukrownie według niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Dziennik Ustaw R. P. z dn. 22.III. 1934 r. Nr. 24, poz. 180).

Załącznik do § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

L. p.	CUKROWNIE	Ilość cukru w q, podlegająca wyłączeniu z kontyngentu zasadniczego
1	Karwice—Ozier	1.097
2	Korzec	1.101
3	Irena	1.426
4	Opole	1.687
5	Guzów	2 226
6	Milejów	2.589
7	Chełmica	2.761
8	Babino Tom	2.774
9	Krasiniec	3.017
10	Michałów	3.103
11	Szpanów	3.439
12	Sokołów	3.455
13	Chybie	3.596
14	Nieledew	3.616
15	Łanięta	3.640
16	Izabelin	3.763
17	Włostów	3.885
18	Garbów	3.920
19	Świecie	3.949
20	Klemensów	4.126
21	Wożuczyn	4.158
22	Wieluń	4.200
23	Ostrowite	4.309
24	Częstocice	4.432
25	Józefów	4.550
26	Leśmierz	4.550
27	Strzyżów	4.745
28	Ciechanów	5.413
29	Łubna	5.615
30	Gosławice	5.696
31	Mełno	5 868
32	Mała Wieś	6.114
33	Borowiczki	6.508
34	Lublin	6.774
35	Rejowiec	6.849
36	Gniezno	7.114
37	Zbiersk	7.293
38	Ostrowy	7.475
39	Unisław	7.505
40	Dobre	7.755
41	Horodenka	7.947
42	Dobrzelin	8.819
43	Wierzchosławice	9.474
44	Chodorów	10.194
45	Środa	11.153
46	Żnin	12.534
47	Tuczno	12.733
48	Pelplin	12.861
49	Kościan	13.667
50	Brześć Kuj.	13.940
51	Nakło	14.557
52	Gostyń	14.629
53	Miejska Górka	15.236
54	Witaszyce	15.596
55	Kruszwica	15.658
56	Szamotuły	15.782
57	Września	16.273
58	Przeworsk	17.069
59	Janikowo	18.181
60	Mątwy	18.372
61	Opalenica	22.758
62	Chełmża	26.474
	Razem	500.000

102.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU
w porozumieniu z Ministrem Komunikacji

z dnia 20 lutego 1934 r.

Podaje się do wiadomości, że stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei z dnia 17 września 1924 r. o zamknięciu sprzedaży obligacyj Serji I 10%-owej pożyczki kolejowej w sumie 50.000.000 zł oraz o ustaleniu planu umorzenia dla tej sumy i sposobu obliczania wypłat z tytułu tej pożyczki (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 798), wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 40), w dniu 10 stycznia 1934 r. zostały wylosowane do umorzenia na przewidziany planem amortyzacyjnym termin 1 lutego 1934 r. następujące obligacje Serji I 10%-owej pożyczki kolejowej:

OBLIGACJE WYLOSOWANE

po 100 fr. złotych.

od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.
48001 — 49000	115001 — 116000	137001 — 138000	170001 — 171000
55001 — 56000	116001 — 117000	148001 — 149000	172001 — 173000
71001 — 72000	127001 — 128000	161001 — 162000	183001 — 184000
107001 — 108000	128001 — 129000	169001 — 170000	

Razem 15.000 sztuk obligacyj na sumę 1.500.000 fr. złotych;

po 50 fr. złotych.

od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.
222001 — 223000	254001 — 255000	303001 — 304000	320001 — 321000
223001 — 224000	261001 — 262000	307001 — 308000	339001 — 340000
231001 — 232000	262001 — 263000	313001 — 314000	347001 — 348000
239001 — 240000	292001 — 293000	314001 — 315000	364001 — 365000

Razem 16.000 sztuk obligacyj na sumę 800.000 fr. złotych;

po 25 fr. złotych

od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.
412001 — 413000	536001 — 537000	652001 — 653000	735001 — 736000
419001 — 420000	547001 — 548000	677001 — 678000	742001 — 743000
433001 — 434000	556001 — 557000	686001 — 687000	748001 — 749000
446001 — 447000	582001 — 583000	693001 — 694000	749001 — 750000
458001 — 459000	597001 — 598000	695001 — 696000	777001 — 778000
459001 — 460000	607001 — 608000	703001 — 704000	789001 — 790000
461001 — 462000	611001 — 612000	716001 — 717000	794001 — 795000
479001 — 480000	615001 — 616000	724001 — 725000	

Razem 31.000 sztuk obligacyj na sumę 775.000 fr. złotych;

po 10 fr. złotych

od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.	od Nr. do Nr.
6601 — 7000	212001 — 213000	568001 — 569000	829001 — 830000
34001 — 35000	234001 — 235000	577001 — 578000	835001 — 836000
48001 — 49000	239001 — 240000	604001 — 605000	890001 — 891000
52001 — 53000	243001 — 244000	622001 — 623000	901001 — 902000
53001 — 54000	280001 — 281000	625001 — 626000	913001 — 914000
54001 — 55000	331001 — 332000	652001 — 653000	928001 — 929000
70001 — 71000	335001 — 336000	659001 — 660000	930001 — 931000
78001 — 79000	382001 — 383000	685001 — 686000	933001 — 934000
82001 — 83000	388001 — 389000	707001 — 708000	935001 — 936000
84001 — 85000	400001 — 401000	720001 — 721000	957001 — 958000
91001 — 92000	409001 — 410000	767001 — 768000	958001 — 959000
93001 — 94000	430001 — 431000	774001 — 775000	960001 — 961000
138001 — 139000	433001 — 434000	776001 — 777000	962001 — 963000
162001 — 163000	443001 — 444000	781001 — 782000	973001 — 974000
168001 — 169000	486001 — 487000	792001 — 793000	988001 — 989000
169001 — 170000	494001 — 495000	803001 — 804000	995001 — 996000
190001 — 191000	518001 — 519000	807001 — 808000	996001 — 997000
195001 — 196000	546001 — 547000	812001 — 813000	997001 — 998000
196001 — 197000	547001 — 548000	821001 — 822000	

Razem 75.000 sztuk obligacyj na sumę 750.000 fr. złotych.

Ogółem wylosowano obligacyj 137.000 sztuk na sumę 3.825.000 fr. złotych.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński,*
Kierownik Departamentu.

(Monitor Polski z dnia 23 marca 1934 r. Nr. 68, poz. 105).

103.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 marca 1934 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) zostały w drodze losowania umorzone we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

w dniu 22 lutego 1934 r. Nr. Nr.: 31883, 5798, 36609, 6629, 28832, 974, 15667;

w dniu 1 marca 1934 r. Nr. Nr.: 27270, 25836, 32465, 34424, 9402, 8058, 19596;

w dniu 7 marca 1934 r. Nr. Nr.: 22693, 12040, 18454, 2381, 1748, 15692, 31610.

Wylosowane Bony na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) podlegają wykupowi po 100 zł za Bon wartości imiennej 25 złotych.

za Ministra Skarbu:
(—) *J. Nowak.*

(Monitor Polski z dn. 17.III. 1934 r. Nr. 63, poz. 95).

104.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 11

z dnia 16 marca 1934 r.

L. D. IV. 8800/2/34

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Lwowie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych wyjaśnia, że na przywóz tranu nie jest wymagane przedstawianie Urzędom Celnym świadectw zdrowotności i pochodzenia tranu, jakoteż zezwolenia przywozu Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych.

O powyższem zarządzeniu poleca się zawiadomić podległe Urzędy Celne.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Danielewicz.*
Naczelnik Wydziału.

(Monitor Polski z dn. 28 marca 1934 r. Nr. 72, poz. 110).

105.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 12

z dnia 16 marca 1934 r.

L. D. IV. 9563/2/34

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku, Inspektoratu Ceł w Gdańsku i do wszystkich urzędów celnych.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wyroby osobno niewymienione ze szkła kryształowego białego—nieszlifowane, niepolerowane, nierżnięte i bez ozdób, podlegają cłu według pozycji 900 punktu i litery odpowiednich taryfy celnej.

Sprzeczne z niniejszem orzeczenie w wyjaśnieniach do taryfy celnej przywozowej traci moc obowiązującą.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Danielewicz*,
Naczelnik Wydziału.

(Monitor Polski z dn. 28 marca 1934 r. Nr. 72, poz. 109).

106.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 marca 1934 r.

L. D. IV. 9552/3/34

w sprawie stosowania ceł konwencyjnych przy kombinowanych stawkach celnych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Według obowiązującej taryfy celnej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732 z 1932 r.) i Nr. 85, poz. 657 z 1933 r.) od niektórych towarów o wyższym stopniu wykończenia lub odmiennym sposobie wykonania oprócz zasadniczego cła pobiera się procentowe względnie stałe dodatki do cła — wymienione bądź w uwagach do odpowiednich pozycyj taryfy celnej, badź też w uwagach ogólnych do grup względnie działów taryfy celnej.

Ponieważ uwagi te nie zawsze są wymieniane w listach towarów, korzystających w myśl umów handlowych ze zniżek konwencyjnych, w praktyce powstały wątpliwości co do tego, czy do towarów, podlegających cleniu według rzeczowych uwag, stosuje się cło konwencyjne.

W związku z tem, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia co następuje:

1) Jeżeli wymieniony w poszczególnych pozycjach taryfy celnej podstawowy materjał lub wyrób, objęty jest wykazem towarów, które w myśl umów handlowych korzystają ze zniżek konwencyjnych — cło konwencyjne stosuje się również do towarów, które podlegają cleniu według uwag, odnoszących się do tych pozycyj i to bez względu na to, czy uwagi te są wymienione w konwencji, czy też nie.

2) Stawkę konwencyjną od takich towarów oblicza się w ten sposób, że do cła konwencyjnego, przewidzianego w umowie handlowej dla podstawowego towaru, dodaje się odpowiedni, ustalony w uwadze dodatek, bądź procentowy, obliczany od tegoż cła konwencyjnego, bądź stały.

3) Jeżeli oprócz zniżki dla podstawowego towaru konwencja przewiduje również obniżkę dodatku, — do cła konwencyjnego, dolicza się dodatek obniżony.

4) Gdy konwencja przewiduje tylko obniżkę dodatku, dodatek ten (obniżony) dolicza się do cła autonomicznego.

Przykłady:

1) Drut żelazny stalowy w kręgach — pokryty nieszlachetnemi metalami — o największym wymiarze przekroju powyżej 3 do 6 mm (uwaga 4 poz. 947 p. 1).

Cło konwencyjne wynosi:

Zł 22	(stawka konwencyjna dla poz. 947 p. 1 z Konwencji z Austrją)
„ 6.60	(30% dodatek do tej stawki przewidzianej Uwagą 4).
Razem Zł 28.60	

2) Przędza bawełniana merceryzowana nitkowana powyżej Nr. 29 — 38 num. ang. (poz. 611 p. 2-d — Uwaga 2 p. 2).

Cło konwencyjne wynosi:

Zł 180	(stawka od przędzy surowej z konwencji z Czech.)
„ 50	(dodatek stały za merceryzowanie)
Razem Zł 230.	

3) Klamerki z nieszlachetnych metali, oprócz żelaza i stali — posrebrzane (poz. 1014 p. 1-b — Uwaga do Grupy 66).

Cło konwencyjne wynosi:

Zł 500	(stawka z konwencji z Austrją)
250	(dodatek z uwagi do grupy 66, obniżony w Konwencji z Austrją ze 100 na 50%)
Razem Zł 750.	

4) Papier wszelki o wadze 1 m² 28 gr i inny barwiony o żeberkowaniu filcowanem (poz. 817 p. 2 — Uwaga po poz. 821).

Cło konwencyjne wynosi:

Zł 220 (stawka autonomiczna)
„ 3 (dodatek z Uwagi po poz. 821 za żeberkowanie obniżony w Konwencji z Czechosłowacją z 8 na 3 zł)

Zł 223.

Równocze5nie uchyla się okólnik L. D. IV. 1221/3/28 z dnia 29.X. 1928 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 34/1928 r., poz. 393) wydany w tej sprawie w związku z taryfą celną z dnia 26 czerwca 1924 r.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Danielewicz*,
Naczelnik Wydziału.

107.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 lutego 1934 r.

L. D. V. 2901/2/34.

w sprawie poboru podatku dochodowego od uposażeń starostów.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wątpliwościami, jakie się wyłoniły w sprawie poboru podatku dochodowego od uposażeń starostów — Ministerstwo Skarbu po porozumieniu się Ministerstwem Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

Od uposażeń, wypłacanych starostom ze Skarbu Państwa oraz od wynagrodzeń, otrzymywanych przez starostów z funduszów samorządu powiatowego w terminie do dnia 1 lutego 1934 r. należało w ciągu roku zosobna potrącać państwowy podatek dochodowy.

Poczynając od uposażeń, otrzymanych po 1 stycznia 1931 r., obowiązani są starostowie w terminie do dnia 5 marca każdego następnego roku złożyć we właściwym urzędzie skarbowym obliczenie różnicy z tytułu kumulacji uposażeń, otrzymywanych od różnych służbodawców, a to w myśl art. 112-a ustawy o państwowym podatku dochodowym (w brzmieniu art. 3 ustawy z dnia 7.XI. 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771).

W związku z postanowieniami art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28.X. 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) należy mieć na uwadze, że uposażenie starostów, otrzymywane na podstawie powyższego rozporządzenia jest wolne (poczynając od dnia 1.II. 1934 r. od państwowego podatku dochodowego, wobec czego nie należy je brać pod uwagę przy obliczaniu różnicy z tytułu kumulacji uposażeń w 1935 roku.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

108.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 lutego 1934 r.

L. D. V. 1822/4/34

w sprawie wyjaśnienia do art. 7 ustęp trzeci ustawy o państwowym podatku przem.

Do
Wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wątpliwościami przy stosowaniu w praktyce przepisów art. 7 ustęp trzeci — ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) w odniesieniu do przedsiębiorstw sprzedaży mięsa, Ministerstwo Skarbu na podstawie opinji Związku Izb Przemysłowo-Handlowych wyjaśnia, że w przedsiębiorstwach handlowych, trudniących się sprzedażą mięsa (cz. II lit. A. rozdz. I taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy), czynności, polegające na uboju zwierząt w obcych rzeźniach, należy uważać za przygotowawcze czynności handlowe w rozumieniu art. 7 ustęp trzeci powołanej ustawy o podatku przemysłowym.

W związku z tem do obrotów, osiągniętych przez wspomniane przedsiębiorstwa ze sprzedaży mięsa (turz mięsnych), pochodzącego z żywca, zakupionego przez przedsiębiorstwo i następnie zabitego w obcych rzeźniach, mają zastosowanie stawki podatkowe, przewidziane dla przedsiębiorstw handlowych.

O powyższem należy zawiadomić podległe Urzędy Skarbowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

109.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lutego 1934 r.

L. D. V. 7034/4/34

w sprawie ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1934.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Wślad okólnika z dnia 6 grudnia 1933 r. L. D. V. 53373/4/33 Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki

Śląski) do załatwiania we własnym zakresie działania na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) w granicach, określonych w powołanym okólniku L. D. V. 53573/4, wnoszonych przez płatników bądź do Ministerstwa Skarbu, bądź do Izby Skarbowej (Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) ponownych podań (zażaleń) od poprzednio wydanych odmownych decyzyj w sprawie ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1934.

Podania (zażalenia) przesyłane przez Ministerstwo Skarbu do Izb Skarbowych (Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego) do sprawozdania należy przedstawiać w dalszym ciągu do decyzji Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu:

(—) *W. Koszko.*

110.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lutego 1934 r.

L. D. V. 7348/2/34

w sprawie poboru zaliczki na nadzwyczajną daninę majątkową w I grupie kontyngentowej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W dniach najbliższych będzie ogłoszone w Dzienniku Ustaw rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie obliczenia i poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w 1934 roku. W myśl tego rozporządzenia, od płatników I grupy kontyngentowej (rolnictwo) przypada do zapłaty w terminie do dnia 30 kwietnia 1934 r. włącznie zaliczka na nadzwyczajną daninę majątkową w tejże grupie.

W związku z powyższem wydaje się następujące zarządzenia:

Do uiszczenia zaliczki są obowiązani płatnicy podatku gruntowego, którzy w 1934 roku opłacają ponad 25 zł państwowego podatku gruntowego bez degresji i progresji, z wyjątkiem, zwolnionych od obowiązku płacenia daniny w myśl art. 4 ustawy o nadzwyczajnej daninie majątkowej. Zwraca się przytem uwagę, że gospodarstwo rolne do 7 ha obszaru ziemi, są zawsze zwolnione od obowiązku płacenia daniny.

Zaliczkę obliczają — w powiatach, stanowiących okrąg jednego urzędu skarbowego — urzędy skarbowe, w których okręgu są położone grunta, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej; jeżeli powiat jest podzielony na dwa lub więcej okręgów urzędów skarbowych— urzędy skarbowe właściwe dla obliczania progresji w państwowym podatku gruntowym.

Wysokość zaliczki wynosi:

a) dla płatników podatku gruntowego, opłacających w 1934 roku państwowy podatek gruntowy ponad 25 zł do 60 zł rocznie (bez degresji) — 11% podatku gruntowego bez degresji;

b) dla płatników podatku gruntowego, opłacających w 1934 r. państwowy podatek gruntowy ponad 60 zł rocznie (bez progresji) — 22% państwowego podatku gruntowego bez progresji.

Jeżeli zatem w stosunku do 1933 roku stan majątku, jak również wysokość podatku gruntowego u poszczególnych płatników nie uległy zmianie — zaliczka wynosi 50% nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej, obliczonej na 1933 rok.

O wysokości zaliczki zawiadamia się płatników przy pomocy specjalnych zawiadomień. Druki zawiadomień będą przesłane bezpośrednio urzędom skarbowym według rozdzielnika, który był stosowany 1933 r. przy rozsyłce nakazów zapłaty na nadzwyczajną daninę majątkową w I grupie kontyngentowej.

Do akcji obliczenia zaliczki i rozesłania zawiadomień o jej wysokości należy przystąpić w takim czasie, by zawiadomienia były doręczone płatnikom bezwzględnie przed 15 kwietnia 1934 r. Jeżeli bowiem zawiadomienie o wysokości zaliczki będzie doręczone płatnikowi po 15 kwietnia 1934 r. zaliczka jest płatna w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia, co utrudni obliczenie ewentualnych kar za zwłokę względnie odsetek za odroczenie.

Omyłki rachunkowe w obliczeniu zaliczki prostują urzędy skarbowe we własnym zakresie z urzędu lub na wniosek płatnika.

Zarządzenie w sprawie przypisania zaliczki w księdze bierczej oraz zarachowania wpłat z tytułu zaliczek wydaje jednocześnie wydział Kasowy Departamentu Budżetowego.

Dyrektor Departamentu:

(—) *W. Koszko.*

111.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lutego 1934 r.

L. D. V. 7349/2/34

w sprawie ustalania podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej na 1934 r.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z postanowieniami ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 248) zarządza się co następuje:

I. Ustalenie podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej na 1934 rok.

a) I grupa kontyngentowa (na podstawie podatku gruntowego).

Celem zestawienia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej na 1930 rok w I grupie kontyngentowej należy, jak i w roku ubiegłym, w każdym urzędzie skarbowym sporządzić dwa „Rejestry dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej" (załącznik Nr. 1). Do pierwszego „Rejestru" a) należy wciągnąć wszystkich płatników państwowego podatku gruntowego w danym okręgu, opłacających ponad 25 zł do 60 zł włącznie państwowego podatku gruntowego, do drugiego zaś b) wszystkich tego rodzaju płatników — opłacających ponad 60 zł tego podatku bez progresji i degresji. Nie należy wciągać do „Rejestru" płatników zwolnionych od opłacania nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl art. 4 ustawy, a zwłaszcza właścicieli gospodarstw rolnych do 7 ha włącznie obszaru ziemi, które są zawsze zwolnione od opłacania daniny.

Przy wciąganiu do „Rejestru" poszczególnych płatników należy narazie wypełniać kolumny od 1 do 5 włącznie „Rejestru". W kolumnie 2 należy podać imię i nazwisko płatnika państwowego podatku gruntowego, a przy osobach prawnych — nazwę osoby prawnej. W kolumnie 3 należy podać miejsce zamieszkania płatnika państwowego podatku gruntowego, a przy osobach prawnych — siedzibę osoby prawnej. W kolumnie 4 należy podać miejsce położenia jednostki gospodarczej, podlegającej podatkowi gruntowemu. W kolumnie 5 należy podać państwowy podatek gruntowy bez progresji i degresji, opłacany w danym okręgu przez płatników państwowego podatku gruntowego.

W okręgach, gdzie państwowy podatek gruntowy jest przypisywany jednostkoom zbiorowym, należy dane, co do wysokości państwowego podatku gruntowego zaczerpnąć z repartycji podatku, dokonanej przez urzędy gminne. O ile chodzi o b. zabór pruski, tam gdzie jest mowa o państwowym podatku gruntowym, należy rozumieć państwowy dodatek do podatku gruntowego.

Zaznacza się, że podstawą obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej na 1934 r. jest państwowy podatek gruntowy przypisany na 1934 r.

b) II grupa kontyngentowa (na podstawie obrotu).

Celem zestawienia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej na 1934 r. w II grupie kontyngentowej — należy w każdym urzędzie skarbowym sporządzić dwa „Rejestry dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej (Załącznik Nr. 2). Do pierwszego „Rejestru" a) należy wciągnąć wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe w obrocie ponad 20.000 zł (przy zryczałtowanym podatku o przeciętnym obrocie ponad 27.000 zł) do 50.000 zł włącznie, do drugiego — b) wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe o obrocie ponad 50.000 zł.

Nie należy wciągać do „Rejestrów" przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, zajęć przemysłowych oraz samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, zwolnionych od opłacania nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl art. 4 ustawy.

Przy wciąganiu do „Rejestrów" poszczególnych przedsiębiorstw i zajęć należy narazie wypełniać kolumny od 1 do 6 włącznie „Rejestrów". W kolumnie 2 należy podać imię i nazwisko właściciela przedsiębiorstwa, przy osobach prawnych — nazwę osoby prawnej (firmę); o ile chodzi o zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe — imię i nazwisko osoby, wykonywującej dane zajęcie. W kolumnie 3 należy podać miejsce zamieszkania osób wymienionych w kolumnie 2. W kolumnie 4 należy podać rodzaj prowadzonego przedsiębiorstwa lub wykonywanego zajęcia. W kolumnie 5 należy podać miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia przemysłowego, a o ile chodzi o samodzielne wolne zajęcia zawodowe — miejsce zamieszkania wykonywującego dane zajęcie. W kolumnie 6 należy podać obrót ustalony z danego przedsiębiorstwa lub zajęcia przy wymiarze podatku przemysłowego za 1932 r.

Przy spółkach akcyjnych, spółkach z ogr. odp. i innych przedsiębiorstwach, o których mowa w art. 54 ust. 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, należy w kolumnie 6 „Reje-

strów" podać łączny obrót ze wszystkich należących do nich zakładów.

Nadzwyczajną daniną majątkową w II grupie kontyngentowej dla spółek akcyjnych obliczają oddziały bilansowe Izb Skarbowych.

Zaznacza się, że w bieżącym roku poraz pierwszy staje się aktualna sprawa opodatkowania nadzwyczajną daniną majątkową przedsiębiorstw o zryczałtowanym podatku przemysłowym od obrotu. Dla tego rodzaju przedsiębiorstw, przeciętny obrót z 1932 roku, wolny od opodatkowania, wynosi 27.000 zł.

Wkońcu z całym naciskiem podkreśla się, że w II grupie kontyngentowej podstawą obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej jest obrót, przyjęty w poszczególnem przedsiębiorstwie za podstawę obliczenia podatku przemysłowego od obrotu. Powyższa zasada reguluje również sprawę poboru daniny w przypadkach, gdy podatek przemysłowy od obrotu jest scalony. W tych przypadkach nadzwyczajnej daninie majątkowej podlega tylko pierwsza faza obrotu, t. j. obrót tego przedsiębiorstwa, które bezpośrednio opłaca scalony podatek. Natomiast obroty włączone z powodu scalenia z ogólnych obrotów, pozostałych przedsiębiorstw, dokonywujących dalszych faz obrotów artykułami, od których podatek został scalony, nie podlegają nadzwyczajnej daninie majątkowej.

c) III grupa kontyngentowa (na podstawie przychodu z nieruchomości miejskich oraz niektórych budynków w gminach wiejskich.

Celem zestawienia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej na 1934 r. należy w każdym urzędzie skarbowym sporządzić dwa „Rejestry dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej" (załącznik Nr. 3). Do pierwszego „Rejestru" a) należy wciągnąć wszystkie nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, których roczny przychód względnie wartość czynszowa wynosi poda 1.000 zł do 2.000 zł włącznie, zaś do drugiego — wszystkie nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, których roczny przychód względnie wartość czynszowa wynosi ponad 2.000 zł.

Nie należy wciągać do „Rejestrów" nieruchomości oraz budynków, zwolnionych od opłacania nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl art. 4 ustawy.

Przy wciąganiu do „Rejestrów" poszczególnych nieruchomości i budynków należy narazie wypełniać kolumny od 1 do 5 włącznie. W kolumnie 2 należy podać imię i nazwisko właściciela nieruchomości względnie budynku, a przy osobach prawnych — nazwę tej osoby. W kolumnie 3 należy podać miejsce zamieszkania właściciela nieruchomości względnie budynku, a o ile chodzi o osoby prawne — ich siedzibę. W kolumnie 4 należy podać miejsce położenia nieruchomości względnie budynku (miejscowość, ulica, Nr. domu). W kolumnie 5 należy podać roczny przychód względnie wartość czynszową z nieruchomości lub budynku, przyjętą za podstawę wymiaru państwowego podatku od nieruchomości miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich na 1934 rok podatkowy.

Nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej na obszarze Województwa Śląskiego oraz sposób ustalania rocznego przychodu względnie wartości czynszowej dla obliczenia tej daniny, określa rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 375).

II. Zarządzenia wspólne.

Akcję zestawienia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej należy zakończyć w urzędach skarbowych i oddziałach bilansowych izb skarbowych — w terminie do dnia 15 kwietnia 1934 r., w III grupie kontyngentowej — w terminie do dnia 15 czerwca 1934 r., w I grupie kontyngentowej — w terminie do dnia 1 września 1934 r.

Po zakończeniu akcji należy w obu „Rejestrach" w każdej grupie kontyngentowej podsumować podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny (podatek gruntowy, obrót, roczne komorne względnie wartość czynszową).

Celem obliczenia zwyżek względnie zniżek kontyngentowych przedłożą urzędy skarbowe izbom skarbowym w nieprzekraczalnym terminie:

1) **do dnia 20 kwietnia 1934 r.**

a) na podstawie „Rejestru dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej" z przedsiębiorstw i zajęć o obrocie do 50.000 zł ilość pozycyj obliczeniowych daniny, sumę obrotu z kolumny 6 „Rejestru".

b) na podstawie „Rejestru dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej" z przedsiębiorstw i zajęć o obrocie ponad 50.000 zł ilość pozycyj daniny oraz sumę obrotu.

2) **do dnia 20 czerwca 1934 r.**

a) na podstawie „Rejestru dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej" z nieruchomości miejskich i niektórych budynków w gminach wiejskich o rocznym przychodzie lub wartości czynszowej do 2.000 zł ilość pozycyj obliczeniowych daniny oraz sumę rocznego przychodu lub wartości czynszowej z kol. 5.

b) na podstawie „Rejestru dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej" z nieruchomości miejskich i niektórych budynków w gminach wiejskich o rocznym przychodzie lub wartości czynszowej

ponad 2.000 zł ilość pozycyj obliczeniowych daniny oraz sumę rocznego przychodu lub wartości czynszowej z kol. 5.

3) **do dnia 5 września 1934 r.**

a) na podstawie „Rejestru dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej" dla płatników podatku gruntowego, opłacających państwowy podatek gruntowy do 60 zł rocznie, ilość pozycyj obliczeniowych daniny oraz sumę podatku gruntowego,

b) na podstawie „Rejestru dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej' dla płatników podatku gruntowego, opłacających państwowy podatek gruntowy ponad 60 zł rocznie, ilość pozycyj obliczeniowych daniny oraz sumę podatku gruntowego z kol. 5.

Izby Skarbowe po otrzymaniu powyższych danych z urzędów skarbowych zestawią je poszczególnemi urzędami skarbowemi według wzorów (załącznik od 4 — 9 włącznie), włączą do zestawienia w II grupie kontyngentowej dane z oddziału bilansowego i przedłożą Ministerstwu Skarbu:

1) zestawienie dotyczące II grupy kontyngentowej — w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 maja 1934 r.

2) zestawienia dotyczące III grupy kontyngentowej — w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 lipca 1934 r.

3) zestawienia dotyczące I grupy kontyngentowej — w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 września 1934 r.

Prace, związane z zestawieniem podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej, należy rozłożyć w ten sposób, aby terminy zakreślone w niniejszym okólniku mogły być bezwzględnie zachowane.

Druki rejestrów (Załączniki od 1 do 3) sporządzą Izby Skarbowe we własnym zakresie i roześle je Urzędom Skarbowym.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

112.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 marca 1934 r.

L. D. V. 5026/2/34

w sprawie wymiaru podatku dochodowego od przedsiębiorstw państwowych skomercjalizowanych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z postanowieniami art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), Ministerstwo Skarbu poleca, aby przy wymierzaniu podatku dochodowego dla wspomnianych przedsiębiorstw stosowano zasady następujące:

1) dokonywane przez przedsiębiorstwa skomercjalizowane odpisy na amortyzację zarówno majątku ruchomego, stanowiącego własność przedsiębiorstw, jak i nieruchomego, będącego własnością Skarbu Państwa — należy uważać za pozycje podlegające potrąceniu z przychodów, przyczem dla oceny wysokości dopuszczalnych odpisów miarodajnem jest wyłącznie rzeczywiste zużycie, które w razie potrzeby należy w konkretnych wypadkach ustalać przez znawców,

2) wydatki inwestycyjne natomiast, dokonywane z własnych dochodów przedsiębiorstwa (art. 8 rozporządzenia) odpisy z czystego zysku bilansowego na powiększenie kapitału zakładowego (art. 12) na kapitał rezerwowy i inne fundusze specjalne (art. 12), jak również część czystego zysku bilansowego, przekazywana, stosownie do postanowień art. 14 rozporządzenia, Skarbowi Państwa — stanowią pozycje podlegające włączeniu do podstaw opodatkowania na podstawie części pierwszej wzgl. drugiej art. 21 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie bezzwłocznie i ma zastosowanie w odniesieniu do wszystkich jeszcze niedokonanych względnie nieuprawnionych wymiarów podatku.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu anuluje zarządzenie z dnia 11 kwietnia 1929 r. L. D. V. 1734/2/29, wydane Wydziałowi Skarbowemu Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

113.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 marca 1934 r.

L. D. VI. 3639/1/34

w sprawie wygasania zezwoleń z powodu nieczynności zakładów, prowadzonych na podstawie specjalnych zezwoleń M-stwa Skarbu.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec tego, iż jak wynika z otrzymywanych przez Ministerstwo Skarbu sprawozdań, niektóre Izby Skarbowe nie zwracają należytej uwagi na przepisy art. 19 ust. 4 i art. 40 ust. 1

rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) oraz § 54 litera d) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746), Ministerstwo Skarbu przypomina, iż w myśl powyższych przepisów:

a) zezwolenia na oczyszczanie i odwadniawadnianie spirytusu, wyrób octu, wódek gatunkowych, kwasu octowego i drożdży oraz zezwolenia na przerób spirytusu na eter, politurę, lakiery, estry i artykuły kosmetyczno-perfumeryjne wygasają, jeżeli zakład będzie nieczynny dłużej niż dwa lata nie zmuszony do tego siłą wyższą;

b) zezwolenia na wyrób spirytusu wygasają, jeżeli gorzelnia będzie nieczynna bez zgody Ministerstwa Skarbu w ciągu trzech kolejnych kampanji.

W stosunku do wymienionych zakładów z chwilą upływu dozwolonego terminu nieczynności należy bezzwłocznie wydawać odpowiednie orzeczenia o wygaśnięciu zezwolenia z zachowaniem przepisów § 2 ust. 1, § 14 ust. 6 i § 99 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746).

Odpisy wydawanych orzeczeń należy odsyłać Ministerstwu Skarbu oraz, o ile chodzi o zezwolenia, wymienione w przepisach § 49 wspomnianego rozporządzenia Ministra Skarbu, również Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

za Kierownika Departamentu
Naczelnik Wydziału:
(—) *Zaremba.*

114.

OBWIESZCZENIE

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej serji III, na które padły wygrane w dniu 1 marca 1934 r.

40.000 dol.

206138

8.000 dol.

1006068

po 3.000 dol.

376493, 583004, 1498847

po 1.000 dol.

200099, 453866, 563369, 1404669, 1428582

po 500 dol.

7118	434092	454777	974163	1112688
291602	442032	545479	1016013	1114183

po 100 dol.

5118	273906	594179	926341	1175242
49458	284616	654089	949590	1203332
52212	311940	664220	958329	1224536
60197	327691	693216	967284	1225216
64185	368731	714770	967919	1248212
67120	393020	730940	1010280	1276790
119114	415689	745599	1054707	1280122
162036	420272	749398	1063384	1285080
175573	422337	782236	1094499	1301168
212906	476912	790281	1101571	1309878
219950	483912	801388	1112820	1371748
234232	516335	809459	1116406	1394784
238078	538063	812696	1125646	1407084
248521	563219	822555	1138833	1438061
264311	563516	865457	1154133	1485674
264662	588637	875690	1154786	1488403

Ogółem wylosowano 100 premij na sumę 75.000 dolarów.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

115.

WYKŁADNIA USTAWY
o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, 842).

403. (art. 26 i 128). I. § 49 r. w. s. ma zastosowanie również do czeków, podlegających opłacie stemplowej w myśl §-u 128 u. o. s. Jeżeli więc czek taki zostaje wydany z książeczki grzbietowej z pozostawieniem talonu, a opłata stemplowa (bez dodatku 10%-wego) nie przewyższa 300 zł. (§ 19 punkt „f" r. w. s.), to należy opłatę stemplową uiścić przez naklejenie znaczków stemplowych na linji, oddzielającej czek od talonu; każdy znaczek stemplowy ma być naklejony pionowo w ten sposób, żeby część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi książeczki.

Opłata od czeku, wydanego z książeczki grzbietowej z pozostawieniem talonu, może być uiszczona nietylko w sposób, podany w ustępie poprzednim, ale też w sposób, wskazany w § 168 r. w. s.

II. Osoba, której izba skarbowa zezwoliła na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych od czeków (art. 25 u. o.s.; § 42 r. w. s.), ma prawo uiszczać w ten sposób opłaty stemplowe nietylko od czeków, które ta osoba wystawia, ale też od tych, które otrzymała jako indosatarjusz albo przez wręczenie jej czeku, zaopatrzonego w indos in blanco lub wystawionego na okaziciela lub wymieniającego ową osobę jako remitenta albo odbiorcę zapłaty.

Ministerstwo Skarbu zarządza na podstawie art. 177 u. o. s. zaniechanie wymierzenia

podwyżki stemplowej poprzednikom osoby, określonej w ustępie poprzednim (wystawcy, indosantom, poręczycielom) w przypadku, gdy osoba ta tego samego dnia, w którym czek otrzymała i to niezwłocznie po otrzymaniu, zapisała czek do „rejestru opłat stemplowych, uiszczanych bezpośrednio" (§ 43 r. w. s.) oraz zaopatrzyła czek w adnotację, przewidzianą w ustępie drugim §-u 43 r. w. s. (L. D. V. 9038/5/34).

404. (art. 72 i 90). Pisma zakładów opiekuńczych (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 90), wystosowane perjodycznie do organu związku samorządowego, wymieniające nazwiska pensjonarjuszów (art. 2 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej, Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726), ilość dni, przez które każdy z nich przebywał w zakładzie oraz kwotę, należną co do każdego pensjonarjusza — pisma te nie mają być uważane za rachunki w rozumieniu art. 72 i 90 u. o. s., jeżeli zakład posiada zaświadczenie danego związku samorządowego, iż kwoty, które związek samorządowy wypłaca zakładowi opiekuńczemu według normy, ustalonej w umowie z zakładem opiekuńczym — art. 7 powołanej ustawy, z r. 1923), nie stanowią pełnego pokrycia kosztów utrzymania, pensjonarjuszów, lecz pokrywają te koszta tylko w części. W takim bowiem wypadku kwoty, wypłacane przez związek samorządowy zakładowi opiekuńczemu, mają charakter subsydjów, a pisma, o których mowa, mają na celu jedynie umożliwienie związkowi samorządowemu orjentacji co do wysokości subsydjum (L. D. V. 10615/5/34).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Wyrób syropu domowym sposobem z buraków cukrowych jest zakazany i ulega karze.

W niektórych okolicach Polski rozpowszechnił się między ludnością rolniczą, a przeważnie między małorolnymi plantatorami buraków cukrowych proceder wyrobu z buraków cukrowych syropu, używanego zamiast cukru i to nie tylko w celu zaspokojenia potrzeb własnego gospodarstwa domowego, lecz także na sprzedaż między ludność okoliczną.

Do rozpowszechnienia wspomnianego procederu przyczyniły się artykuły w niektórych czasopismach przeznaczonych dla ludności rolniczej, pouczające o sposobie wyrobu syropu cukrowego z buraków przy użyciu środków domowych; treść tych artykułów mogła wywołać w czytelnikach przeświadczenie o tem, że wyrób syropu z buraków cukrowych sposobem domowym jest dozwolony.

W celu sprostowania mylnych informacyj prasowych, a zarazem ostrzeżenia ludności przed popełnieniem przekroczeń na szkodę Skarbu Państwa, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wyrób syropu z buraków cukrowych sposobem domowym jest w myśl postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) zabroniony i że winni popełniania takiego przestępstwa ulegają karze pieniężnej od pięciuset do pięciu tysięcy złotych, a nadto karze aresztu od jednego miesiąca do sześciu miesięcy.

Z REDAKCJI.

Święto Morza.

Zarząd Główny Ligi Morskiej i Kolonjalnej postanowił, że tegoroczny obchód „Święta Morza" odbędzie się w całej Polsce, w/g ustalonego już zwyczaju, w dniu 29 czerwca. Obchód odbędzie się pod hasłem zbiórki na Fundusz Obrony Morskiej, oraz mobilizacji młodego pokolenia dla służby Polski na morzu. W Gdyni projektowany jest na ten dzień Wielki Zlot Młodzieży Polskiej wszystkich organizacyj młodzieży.

Zarząd Główny przystąpił już do zorganizowania Komitetu Honorowego, Głównego Komitetu Wykonawczego, oraz Komitetów Lokalnych.

Program tegorocznego „Święta Morza" będzie podany do publicznej wiadomości w najbliższym czasie.